ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πέμπτο τμήμα)
της 4ης Δεκεμβρίου 1997 *

Στην υπόθεση C-225/96,

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη αρχικώς από τον Antonio Aresu, στη συνέχεια δε από τον Paolo Stancanelli, μέλη της Νομικής Υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Carlos Gómez de la Cruz, μέλος της ίδιας υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

προσφεύγουσα,

κατά

Ιταλικής Δημοκρατίας, εκπροσωπουμένης από τον καθηγητή Umberto Leanza, προϊστάμενο της υπηρεσίας διπλωματικών διαφορών του Υπουργείου Εξωτερικών, επικουρούμενο από τον Pier Giorgio Ferri, avvocato dello Stato, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο την Πρεσβεία της Ιταλίας, 5, rue Marie-Adélaïde,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο να διαπιστωθεί ότι η Ιταλική Δημοκρατία,

— παραλείποντας να υποδείξει τα ύδατα που χρήζουν προστασίας ή βελτιώσεως για να επιτρέψουν τη ζωή και την ανάπτυξη των οστρακοειδών, σύμφωνα με το άρθρο 4 της οδηγίας 79/923/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 30ής Οκτωβρίου 1979, περί της απαιτούμενης ποιότητας των υδάτων για οστρακοειδή (ΕΕ ειδ. έκδ. 15/001, σ. 230), και/ή να γνωστοποιήσει στην Επιτροπή αυτά τα υποδειχθέντα ύδατα, σύμφωνα με το άρθρο 13 της οδηγίας 79/923,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική.

— παραλείποντας να καταρτίσει προγράμματα για τον περιορισμό της ρυπάνσεως, σύμφωνα με το άρθρο 5 της οδηγίας 79/923, και

— παραλείποντας να καθορίσει τις τιμές των παραμέτρων των σημείων 8 και 9 του παραρτήματος της οδηγίας 79/923, με εξαίρεση τον υδράργυρο και τον μόλυβδο, σύμφωνα με το άρθρο 3 της οδηγίας 79/923,

παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη Συνθήκη ΕΚ,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο τμήμα),

συγκείμενο από τους C. Gulmann, πρόεδρο τμήματος, J. C. Moitinho de Almeida (εισηγητή), D. A. O. Edward, J.-P. Puissochet και P. Jann, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: F. G. Jacobs
γραμματέας: R. Grass

έχοντας υπόψη την έκθεση του εισηγητή δικαστή,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 25ης Σεπτεμβρίου 1997,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 28 Ιουνίου 1996, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων άσκησε, δυνάμει του άρθρου 169 της Συνθήκης ΕΚ, προσφυγή με αίτημα να διαπιστωθεί ότι η Ιταλική Δημοκρατία,

— παραλείποντας να υποδείξει τα ύδατα που χρήζουν προστασίας ή βελτιώσεως για να επιτρέψουν τη ζωή και την ανάπτυξη των οστρακοειδών, σύμφωνα με το άρθρο 4 της οδηγίας 79/923/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 30ής Οκτωβρίου 1979, περί της απαιτούμενης ποιότητας των υδάτων για οστρακοειδή (ΕΕ ειδ. έκδ. 15/001, σ. 230, στο εξής: οδηγία), και/ή να γνωστοποιήσει στην Επιτροπή αυτά τα υποδειχθέντα ύδατα, σύμφωνα με το άρθρο 13 της οδηγίας,

— παραλείποντας να καταρτίσει προγράμματα για τον περιορισμό της ρυπάνσεως, σύμφωνα με το άρθρο 5 της οδηγίας, και

— παραλείποντας να καθορίσει τις τιμές των παραμέτρων των σημείων 8 και 9 του παραρτήματος της οδηγίας 79/923, με εξαίρεση τον υδράργυρο και τον μόλυβδο, σύμφωνα με το άρθρο 3 της οδηγίας,

παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη Συνθήκη ΕΚ.

2 Από την πρώτη και δεύτερη αιτιολογική σκέψη της οδηγίας προκύπτει ότι αυτή σκοπεί στην προστασία των υδάτων από τη ρύπανση, συμπεριλαμβανομένων των υδάτων για οστρακοειδή, και στη διάσωση ορισμένων πληθυσμών οστράκων από τις διάφορες καταστρεπτικές συνέπειες που οφείλονται στην απόρριψη ρυπαντικών ουσιών στα θαλάσσια ύδατα.

3 Κατά το άρθρο 1, η οδηγία «(...)αφορά την ποιότητα των υδάτων για οστρακοειδή και εφαρμόζεται στα παράκτια και στα υφάλμυρα ύδατα που υποδεικνύονται από τα κράτη μέλη ότι έχουν ανάγκη να προστατευθούν ή να βελτιωθούν για να επιτρέψουν τη ζωή και την ανάπτυξη των οστρακοειδών (...)».

4 Κατά το άρθρο 4, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας, τα κράτη μέλη προχωρούν σε μία πρώτη υπόδειξη υδάτων για οστρακοειδή σε διάστημα δύο ετών από την κοινοποίηση της παρούσας οδηγίας και μπορούν στη συνέχεια να κάνουν συμπληρωματικές υποδείξεις.

5 Το άρθρο 3 της οδηγίας ορίζει ότι τα κράτη μέλη πρέπει να καθορίσουν, για τα ύδατα που έχουν υποδειχθεί, τις τιμές για τις παραμέτρους που περιλαμβάνονται στο παράρτημα και ότι πρέπει να συμμορφωθούν προς τις σημειώσεις που περιλαμβάνονται στο παράρτημα αυτό.

6 Το άρθρο 5 της οδηγίας ορίζει ότι τα κράτη μέλη καταρτίζουν προγράμματα με σκοπό να περιορίσουν τη ρύπανση και να εξασφαλίσουν ότι τα ύδατα που έχουν υποδειχθεί είναι σύμφωνα, σε διάστημα έξι ετών, με τις τιμές που καθορίζονται κατά το άρθρο 3 και με τις σημειώσεις που περιλαμβάνονται στο παράρτημα.

7 Κατά το άρθρο 13 της οδηγίας, τα κράτη μέλη πρέπει να διαβιβάσουν στην Επιτροπή τα πληροφοριακά στοιχεία που αφορούν, μεταξύ άλλων, τα ύδατα που υποδεικνύονται σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφοι 1 και 2.

8 Βάσει του άρθρου 15, παράγραφος 1, της οδηγίας, τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν προς την οδηγία σε διάστημα δύο ετών από την κοινοποίησή της, πληροφορούν δε αμέσως σχετικά την Επιτροπή. Δεδομένου ότι η οδηγία αυτή κοινοποιήθηκε στις 5 Νοεμβρίου 1979, η εν λόγω προθεσμία εξέπνευσε στις 5 Νοεμβρίου 1981.

9 Η Επιτροπή, κρίνοντας ότι η υπουργική απόφαση της 27ης Απριλίου 1978 [*Suppl. ord. GURI* (συμπληρωματικό τεύχος της Εφημερίδας της Κυβερνήσεως της Ιταλικής Δημοκρατίας) αριθ. 125 της 8ης Μαΐου 1978], την οποία της διαβίβασαν οι ιταλικές αρχές στις 15 Δεκεμβρίου 1981, δεν πληρούσε τους

όρους της οδηγίας, ειδικότερα όσον αφορά τις παραμέτρους που πρέπει να ελέγχονται και την συχνότητα των ελέγχων, ζήτησε από τις αρχές αυτές, με έγγραφο της 9ης Σεπτεμβρίου 1985, να της διαβιβάσουν λεπτομερή πληροφοριακά στοιχεία όσον αφορά την υπόδειξη των υδάτων για οστρακοειδή.

10 Με έγγραφο της 24ης Απριλίου 1989, η Επιτροπή ζήτησε από τις ιταλικές αρχές να υποδείξουν ύδατα για οστρακοειδή στο σύνολο της ιταλικής επικρατείας, σύμφωνα με το άρθρο 4 της οδηγίας, να την ενημερώσουν για τη διαδικασία και τα αντικειμενικά κριτήρια που χρησιμοποιήθηκαν κατά την επιλογή των υδάτων που έπρεπε να υποδειχθούν, να της διαβιβάσουν τον κατάλογο των επιλεγέντων προς υπόδειξη υδάτων και έναν τοπογραφικό χάρτη εμφαίνοντα τη θέση των υδάτων αυτών, να καθορίσουν τις τιμές για τις παραμέτρους που έχουν εφαρμογή στα υποδεικνυόμενα ύδατα, σύμφωνα με τα άρθρα 3 και 4 της οδηγίας, και να της τις γνωστοποιήσουν, να καταρτίσουν προγράμματα σύμφωνα με το άρθρο 5 της οδηγίας και να της τα γνωστοποιήσουν, να προβούν στον έλεγχο των υποδειχθέντων υδάτων, σύμφωνα με το άρθρο 7 της οδηγίας, και να επισημάνουν, παραπέμποντας σε τοπογραφικό χάρτη, τη θέση των τόπων δειγματοληψίας, οι οποίοι καθορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφος 4, της οδηγίας, να την ενημερώσουν για τις διατάξεις που αφορούν νέες παραμέτρους, υπό την έννοια του άρθρου 9 της οδηγίας, και, τέλος, να την ενημερώσουν για τις παρεκκλίσεις, υπό την έννοια του άρθρου 11 της οδηγίας.

11 Η Επιτροπή, δεδομένου ότι δεν της κοινοποιήθηκε καμία υπόδειξη περί των υδάτων και δεν της διαβιβάστηκε κανένα από τα πληροφοριακά στοιχεία που ζήτησε, όχλησε στις 5 Αυγούστου 1991 την Ιταλική Δημοκρατία και της ζήτησε να υποβάλει τις παρατηρήσεις της εντός προθεσμίας δύο μηνών.

12 Στις 27 Ιανουαρίου 1992, η Ιταλική Δημοκρατία εξέδωσε το νομοθετικό διάταγμα 131, για την εφαρμογή της οδηγίας (*Suppl. ord. GURI* αριθ. 41, της 19ης Φεβρουαρίου 1992).

13 Ωστόσο, η Επιτροπή φρονεί ότι, μολονότι το διάταγμα αυτό μεταφέρει σε μεγάλο βαθμό την οδηγία στο εσωτερικό δίκαιο, η μεταφορά αυτή δεν είναι πλήρης, δεδομένου ότι το άρθρο 4 του διατάγματος παραπέμπει, για την υπόδειξη των υδάτων, σε μέτρα που εμπίπτουν στην αρμοδιότητα των περιφερειών.

14 Η Επιτροπή, δεδομένου ότι διαπίστωσε ότι ουδεμία περιφερειακή πράξη περί καθορισμού των υδάτων της είχε κοινοποιηθεί, σύμφωνα με το άρθρο 13 της οδηγίας, και ότι, ως εκ τούτου, οι αρμόδιες αρχές δεν είχαν υποδείξει τα ύδατα για οστρακοειδή και ότι επομένως δεν είχαν καταρτίσει τα προγράμματα για τον περιορισμό της ρυπάνσεως, σύμφωνα με το άρθρο 5 της οδηγίας, και φρονώντας ότι οι αρχές αυτές δεν είχαν καθορίσει τιμές για τις παραμέτρους που περιλαμβάνονται στα σημεία 8 και 9 του παραρτήματος της οδηγίας, με εξαίρεση τον υδράργυρο και τον μόλυβδο, σύμφωνα με το άρθρο 3 της οδηγίας, απηύθυνε στις 7 Ιουλίου 1993 αιτιολογημένη γνώμη στην Ιταλική Δημοκρατία καλώντας την να λάβει, εντός προθεσμίας δύο μηνών, τα αναγκαία μέτρα για τη μεταφορά της οδηγίας στο εσωτερικό της δίκαιο.

15 Με το έγγραφο αριθ. 488 της 14ης Μαρτίου 1994, οι ιταλικές αρχές πληροφόρησαν την Επιτροπή για την έναρξη της συσκέψεως μεταξύ κράτους και περιφερειών για τη συμμόρφωση προς την κοινοτική κανονιστική ρύθμιση.

16 Υπό τις συνθήκες αυτές, η Επιτροπή άσκησε την παρούσα προσφυγή.

17 Με διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 22ας Νοεμβρίου 1996, επιτράπηκε στο Ηνωμένο Βασίλειο να παρέμβει υπέρ της Ιταλικής Δημοκρατίας.

18 Με έγγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 21 Ιανουαρίου 1997, το Ηνωμένο Βασίλειο παραιτήθηκε του δικογράφου της παρεμβάσεώς του στην παρούσα υπόθεση.

19 Με διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 10ης Μαρτίου 1997, έγινε δεκτή η παραίτηση του Ηνωμένου Βασιλείου από το δικόγραφο της παρεμβάσεώς του.

20 Με την υπό κρίση προσφυγή, η Επιτροπή επισημαίνει κατ' αρχάς ότι η Ιταλική Δημοκρατία δεν υπέδειξε τα ύδατα για οστρακοειδή, τουλάχιστον όσον αφορά ολόκληρη την ιταλική επικράτεια, ή ότι αυτά τα υποδειχθέντα ύδατα δεν της έχουν ακόμη γνωστοποιηθεί. Περαιτέρω, η Επιτροπή φρονεί ότι, πλην σπανίων εξαιρέσεων, οι ιταλικές αρχές δεν κατάρτισαν προγράμματα για τη μείωση της ρυπάνσεως των υδάτων. Τέλος, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι, όπως προκύπτει από τις συνδυασμένες διατάξεις του άρθρου 4, παράγραφος 4, στοιχείο γ', και των σημείων 8 και 9 του παραρτήματος Ι του νομοθετικού διατάγματος αριθ. 131, ο καθορισμός των οριακών τιμών για τις παραμέτρους τις οποίες αφορούν τα σημεία 8 και 9 του παραρτήματος της οδηγίας, με εξαίρεση τον υδράργυρο και τον μόλυβδο, εξαρτάται από την έκδοση μεταγενέστερης υπουργικής αποφάσεως. Η Επιτροπή δηλώνει όμως ότι δεν της γνωστοποιήθηκε καμία τέτοια απόφαση ή άλλο μέτρο εφαρμογής.

21 Η Ιταλική Κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι τα περιφερειακά μέτρα για τη μεταφορά της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο, τα οποία αφορούν την υπόδειξη των υδάτων που πρέπει να προστατευθούν και την κατάρτιση προγραμμάτων για τη μείωση της ρυπάνσεως των υποδειχθέντων υδάτων, έχουν ληφθεί εκ μέρους των δώδεκα από τις δεκαπέντε παράκτιες περιφέρειες και έχουν γνωστοποιηθεί στην Επιτροπή, με αυτό δε το σύνολο μέτρων τέθηκε επαρκώς σε εφαρμογή η οδηγία. Όσον αφορά τον καθορισμό των παραμέτρων τις οποίες αναφέρουν τα σημεία 8 και 9 του παραρτήματος της οδηγίας, η Ιταλική Κυβέρνηση επισημαίνει ότι η διαδικασία εγκρίσεως της σχετικής αποφάσεως θα ολοκληρωθεί συντόμως.

22 Με το υπόμνημα ανταπαντήσεως, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι, μολονότι η Ιταλική Δημοκρατία αναφέρει δώδεκα περιφέρειες, μόνον έντεκα από τις είκοσι περιφέρειες της Ιταλίας προέβησαν σε μία πρώτη υπόδειξη υδάτων για οστρακοειδή. Το γεγονός ότι το σύνολο αυτό των υποδειχθέντων και γνωστοποιηθέντων υδροβιοτόπων για οστρακοειδή αντιπροσωπεύει κάτι περισσότερο του 50 % της εθνικής επικρατείας δεν μπορεί να θεωρηθεί ως ορθή εφαρμογή της οδηγίας.

23 Συναφώς, η Ιταλική Δημοκρατία επισημαίνει ότι μόνον οι περιφέρειες που έχουν πρόσβαση στη θάλασσα μπορούν να υποδείξουν ύδατα για οστρα-

κοειδή και ότι οι περιφέρειες αυτές είναι δεκαπέντε. Επιπλέον, δεδομένου ότι δεν καθορίζονται κριτήρια για τη θέσπιση μέτρων για την υπόδειξη των υδάτων, η Ιταλική Δημοκρατία φρονεί ότι εφόσον υποδειχθούν ύδατα, τα οποία αντιπροσωπεύουν, από πλευράς αριθμού και επιφανείας, μια εύλογη αναλογία σε σχέση με το σύνολο των υπαρχόντων παρακτίων και υφαλμύρων υδάτων, και είναι πρόσφορα για εκμετάλλευση με σκοπό την καλλιέργεια οστρακοειδών, η οδηγία έχει τεθεί προσηκόντως σε εφαρμογή. Το γεγονός ότι δεν έχουν υποδειχθεί ύδατα εκ μέρους τριών περιφερειών δεν μπορεί αφ' εαυτού να θεμελιώσει παράβαση της υποχρεώσεως του άρθρου 4 της οδηγίας. Εξάλλου, το άρθρο 4, παράγραφος 2, επιτρέπει τη σταδιακή υπόδειξη των υδάτων, δεδομένου ότι προβλέπει τη δυνατότητα μεταγενεστέρων συμπληρωματικών υποδείξεων, επιπλέον των απαιτουμένων για την εκπλήρωση της υποχρεώσεως μεταφοράς της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο, εντός της προθεσμίας της παραγράφου 1 του ιδίου άρθρου. Ως εκ τούτου, η Ιταλική Δημοκρατία ζητεί να απορριφθεί η προσφυγή όσον αφορά την πρώτη αυτή αιτίαση.

24 Όσον αφορά τα ύδατα για οστρακοειδή, πρέπει να επισημανθεί ότι, βάσει του άρθρου 4 της οδηγίας, τα κράτη μέλη πρέπει να προβούν στην υπόδειξη των υδάτων αυτών, δηλαδή των υφαλμύρων και παρακτίων υδάτων, τα οποία τα κράτη μέλη φρονούν ότι έχουν ανάγκη προστασίας ή βελτιώσεως για να επιτρέψουν τη ζωή και την ανάπτυξη των οστρακοειδών (μαλάκια δίθυρα και γαστερόποδα) και για να συμβάλουν κατ' αυτό τον τρόπο στην καλή ποιότητα των προϊόντων οστρακοειδών τα οποία καταναλώνονται άμεσα από τον άνθρωπο (άρθρο 1).

25 Βεβαίως, τα κράτη μέλη έχουν διακριτική ευχέρεια όσον αφορά τον έλεγχο των προϋποθέσεων αυτών (ανάγκη προστασίας ή βελτιώσεως) στο πλαίσιο των παραμέτρων που καθορίζονται στο παράρτημα της οδηγίας.

26 Ωστόσο, αντιθέτως προς όσα ισχυρίζεται η Ιταλική Κυβέρνηση, η υποχρέωση υποδείξεως υφίσταται άπαξ πληρούνται οι προϋποθέσεις αυτές. Η ερμηνεία κατά την οποία η οδηγία αναγνωρίζει στα κράτη μέλη την εξουσία να μην υποδεικνύουν όλα τα ύδατα για οστρακοειδή ουδόλως στηρίζεται στο γράμμα της οδηγίας και, εξάλλου, αντιβαίνει στους στόχους που αυτή επιδιώκει — την προστασία του περιβάλλοντος και την κατάργηση των ανίσων όρων ανταγωνισμού (βλ. πρώτη έως τέταρτη αιτιολογική σκέψη της οδηγίας).

27 Συναφώς, επισημαίνεται ότι ούτε το επιχείρημα της Ιταλικής Κυβερνήσεως, ότι από το άρθρο 4 της οδηγίας προκύπτει ότι η υπόδειξη των υδάτων για οστρακοειδή που προβλέπει το άρθρο αυτό είναι σταδιακή, στηρίζεται στο γράμμα της διατάξεως αυτής. Βεβαίως, τα κράτη μέλη μπορούν να προβαίνουν σε συμπληρωματικές υποδείξεις (παράγραφος 2), αλλά η δυνατότητα αυτή δεν σημαίνει ότι δεν έχουν την υποχρέωση να προβαίνουν στις υποδείξεις άπαξ πληρούνται οι προϋποθέσεις της οδηγίας.

28 Υπό τις συνθήκες αυτές, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η Ιταλική Δημοκρατία δεν υπέδειξε ύδατα για οστρακοειδή. Επομένως, τα αιτήματα που διατύπωσε η Επιτροπή σχετικά με την αιτίαση αυτή πρέπει να γίνουν δεκτά.

29 Όσον αφορά τις λοιπές αιτιάσεις της Επιτροπής, η Ιταλική Δημοκρατία δεν αμφισβητεί την παράβαση και επισημαίνει ότι θα γνωστοποιηθούν συντόμως μέτρα εκτελέσεως. Συνεπώς, η προσφυγή της Επιτροπής είναι βάσιμη και ως προς τις αιτιάσεις αυτές.

30 Από τα ανωτέρω προκύπτουν τα εξής:

Η Ιταλική Δημοκρατία,

— παραλείποντας να υποδείξει τα ύδατα που χρήζουν προστασίας ή βελτιώσεως για να επιτρέψουν τη ζωή και την ανάπτυξη των οστρακοειδών, σύμφωνα με το άρθρο 4 της οδηγίας,

— παραλείποντας να καταρτίσει προγράμματα για τον περιορισμό της ρυπάνσεως, σύμφωνα με το άρθρο 5 της οδηγίας, και

— παραλείποντας να καθορίσει τις τιμές των παραμέτρων των σημείων 8 και 9 του παραρτήματος της οδηγίας 79/923, με εξαίρεση τον υδράργυρο και τον μόλυβδο, σύμφωνα με το άρθρο 3 της οδηγίας,

παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία.

Επί των δικαστικών εξόδων

31 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα έξοδα. Δεδομένου ότι η Ιταλική Δημοκρατία ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Η Ιταλική Δημοκρατία,

— παραλείποντας να υποδείξει τα ύδατα που χρήζουν προστασίας ή βελτιώσεως για να επιτρέψουν τη ζωή και την ανάπτυξη των οστρακοειδών, σύμφωνα με το άρθρο 4 της οδηγίας 79/923/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 30ής Οκτωβρίου 1979, περί της απαιτούμενης ποιότητας των υδάτων για οστρακοειδή,

— παραλείποντας να καταρτίσει προγράμματα για τον περιορισμό της ρυπάνσεως, σύμφωνα με το άρθρο 5 της οδηγίας 79/923, και

— παραλείποντας να καθορίσει τις τιμές των παραμέτρων των σημείων 8 και 9 του παραρτήματος της οδηγίας 79/923, με εξαίρεση τον υδράργυρο και τον μόλυβδο, σύμφωνα με το άρθρο 3 της οδηγίας 79/923,

παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία 79/923.

2) Καταδικάζει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Gulmann Moitinho de Almeida Edward

Puissochet Jann

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 4 Δεκεμβρίου 1997.

Ο Γραμματέας

R. Grass

Ο Πρόεδρος του πέμπτου τμήματος

C. Gulmann